

Urrezko ezteiei jarriak

I

Nahiz eta oso gazterik senti
maitemina ren mezua
ezin ukatu desioa ta
bekatuaren izua.
Arrats batean heldu zen arte
intxaur azpiko muxua
hark piztu zuen, zuen artean
itzaliko ez zen sua.

IV

Elkarbizitza zeneukaten zain
bere gozo eta gazi.
Azkenerako gazia ere
gozo bihurtzen ikasi.
Ilusioa gidari zela
famili jatorra hazi...
Zuen bizitzak mende erdian
ez du gutxi irabazi.

II

Hurrengo igandez erromeri bat
egiten zenez auzuan,
amaitutzean intxaur azpira
berriro goxo-goxuan
mutilak zion: “Zurekin bizi
nahi nuke bizi osuan”
neska gorritu ta ixiltzeak
baietza esan nahi zuan.

V

Zuen buruak zigortu arren
hainbat urtetako lanez,
ametsak amets jarraitzen dute
nahiz ta berdinak izan ez.
Orain bilobak nola gozatu
egiten duzue amets,
ximurrago ta xamurragoak
diren muxuak eman ez.

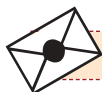
III

Ikusirikan zuen bihotzak
goritzen zihoazela,
eleizatikan pasa behar zen
bekatua zen bestela.
Apaiza aurrean eta atzean
lekuko mordo bat zela,
han ere baietz esan zenuten
intxaur azpian bezela.

VI

Gazte aroko intxaur azpia
gaur ez duzue amesten,
garai bateko udaberria
bihurtu baita udazken.
Nola maitasun jator batentzat
urtaro txarrikan ez den,
neguan ere jarrai zazue
batak bestea babesten.

DOINUA: “Loriak udan ihintza bezela”.

Bidali zure sortak bertsoak@argia.com helbidera. Aukeratuak orri honetan argitaratuko ditugu.